

РЕШЕНИЕ

№ 1205

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Димитър Гальов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9562** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на началник група ОПП –СДВР срещу решение от 27.07.2023г., постановено по НАХД № 8223/2023г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 11 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 22-4332-025565/09.12.2022г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи. С НП на Ф. Ф. А. на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е била наложена глоба в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца.

Касаторът, чрез пълномощник гл.юрисконсулт М. Д., оспорва решението за отмяна на НП с доводи, че същото е законосъобразно и неправилно е отменено от въззивния съд. Счита, че не е налице съществено процесуално нарушение, тъй като липсата на описание или неточно посочване на определено обстоятелство, свързано с обективната страна на изпълнителното деяние не води до законосъобразност на НП. След като е разгледал АУАН и депозираната от актосъставителя докладна записка, наказващият орган е отстранил допуснатата нередовност и я санирал, като в НП, при приложение на чл.53, ал.2 от ЗАНН, е описал конкретно, пълно и ясно извършеното

нарушение от фактическа страна. Позовова се на редовното съставяне на АУАН и доказателствената му стойност по чл.189, ал.2 от ЗДвП, а жалбоподателят не я е опровергал, като не е ангажирал каквито и да е обективни доказателства. Счита, че вмененото на жалбоподателя нарушение се явява доказано от събраните доказателства, като посочените в НП действия от страна на нарушителя сочат на т.нар. „дрифт“, който няма легална дефиниция, но описаните и установени факти, представляват такива, с които пътят не си използва за основното му предназначение – превоз на хора и товари, създават опасност за движението и следва да бъдат извършвани само на определените за това места. Смята, че не е налице и основание за приложение на чл.28 от ЗАНН, в случая е налице формално нарушение, а и засяга правилата за движение по пътищата и създава предпоставки за настъпване на ПТП, като създава опасност и застрашава останалите участници в движението. В заключение иска отмяна на решението и потвърждаване на НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна. В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба, не се явява и не се представлява в съдебно заседание.

Прокурорът намира, че касационната жалба е неоснователна, а оспореното решение - правилно.

Административен съд София-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

За да отмени НП СРС се е позовал на констатирано съществено процесуално нарушение, неотстранимо в съдебната фаза на административнонаказателното производство – липса в АУАН на описано изпълнително деяние, която не е преодоляна и в НП с недопустимо надграждане на първоначалното обвинение.

Касационната инстанция споделя доводите за процесуална незаконосъобразност на НП. В АУАН нарушението е описано по следния начин „управлява лек автомобил ...като използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари“, което е бланкетно по текста на чл.175а, ал. от ЗДвП. Това означава, че

в акта липсва конкретно административнонаказателно обвинение. В НП е посочено за първи път в какво се изразява това бланкетно посочено деяние „като рязко повишава оборотите на МПС превърта задните задвижващи колела и поднася задна част на МПС, неколkokратно изменяйки посоката си на движение в ляво-дясно, което създава непосредствена опасност от възникване на ПТП и застрашава живота и здравето на хората.“ Това разширяване на обвинението за първи път в НП е недопустимо, както посочва и СРС в решението си и се стига до несъответствие между описание на нарушението в акта и постановлението. АУАН е актът, който се съставя за констатиране на нарушението и за формулиране на административнонаказателното обвинение и при липса на каквото и да е конкретно описание на нарушението, същото не следва за първи път да се описва в НП. Неоснователно е възражението на касатора, че в случая наказващият орган при приложение на чл.53, ал.2 от ЗАНН е отстранил нередовност в акта, тъй като в случая пълната липса на описание на нарушението в акта не е нередовност, която да може да бъде преодоляна със за първи път с описание на нарушението в НП.

Като е достигнал до мотиви за процесуална незаконосъобразност на НП, която е толкова съществена, че обуславя отмяната му, СРС е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

Разноски не са претендирани от ответника по касация и съдът не присъжда такива.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.07.2023г., постановено по НАХД № 8223/2023г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 11 състав.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.